

TeSzedd és Kecsevilág

Szombat reggel kicsit félve kémleltük az eget, vajon az előző napi esőből maradt-e még. Szerencsére a 9 órai gyülekező idejére a felhők elkezdtek odébbállni, így a 25 fős kis csapatunk -melyhez csatlakozott néhány közelben lakó is- száraz terepen állhatott neki a szemétszedésnek.

A közeli Kecsevilág tulajdonosa előző nap bozótívágóval megszabadította a terület egy részét a gaztól, így egy kicsit könnyebb volt a dolgunk. Szemét pedig akadt bőven. A háztartási hulladék mellett találtunk még például autógumikat, palát, WC csészét, autó alkatrészeket és műanyag asztalt. Ahogy az idő haladt előre, a zsákok teltek, a szemétkupacok szaporodtak egyre inkább éreztük a hiányát az otthon maradó családoknak. Háromnegyed 12-re közel 80 zsákot töltöttünk meg és a gyerekek is kezdtek elfáradni. Megérkezett a Kecsevilág tulajdonosa, aki kisteherautójával segített egy helyre hordani az összegyűjtött hulladékot, majd ebédelni hívott minket. Az asztalokon sajttalak, házi kolbász és sonka várt bennünket, a fazékban ott gőzölgött a pecsenye-kolbász leves, hatalmas tálban pedig a disznótoros. A gyerekek egyik környékbeli segítőnkől gyümölcslevet és mandarint kaptak. A bőséges ebéd és egy jó beszélgetés után megnéztük a tanya állatait. A sok nyuszi, tehén, ló, fűrj, liba, tyúk, disznó, kutya és a közel 130 kecske közül minden gyereknek jutott simogatni való állat. Felmászhattak a tanya összes munkagépére. Akácvirágot szedtek és eszegették, ami a felnőttekben gyermekkoruk emlékeit idézte fel.

Egy fárasztó, de élménydús nap után azzal az érzéssel búcsúztunk vendéglátónktól, hogy ide még mindenképpen vissza kell térnünk.